

PONEDELJEK, 6. 4. 2020

SLOVENŠČINA

Slovenska ljudska pravljica: **BELA KAČA S KRONICO**

Starši preberejo pravljico, ki je v prilogi.

Pogovor o pravljici. Pomagajte si z vprašanji: *Kdo je imel majhne otroke; kam je šla delat kmetica; kaj je mama pustila svojim otrokom; zakaj je mama pohvalila svoje otroke; kdaj pa mami tebe pohvali; kdo je pomagal otrokom pojesti mleko; kaj je storila mama, da bi ugotovila, kdo je ptiček; zakaj je bila mati trda od strahu; kam so dali kronico; kaj je mama ugotovila, ko je spravila kronico na različne kraje; kam bi pa ti dal kronico, kaj pa tvoji starši.*

V črtni zvezek napiši naslov pravljice: **BELA KAČA S KRONICO**.

Ilustriraj pravljico, pod ilustracijo zapiši nastopajoče v pravljici.

*Dodatna naloga: lahko napišeš nekaj povedi o pravljici.

GLASBENA UMETNOST

Izdelajte si glasbilo (ropotulja, brenkalo, boben, itd), na katerega boste lahko zaigrali.

Pri izdelavi si lahko pomagate, z odpadno embalažo, lončki, škatlicami, gumico, laksom, kamenčki, rižem, ...).

Ko izdelate glasbilo, v zvezku poiščite ritmično besedilo npr. Zvonček in trobentica in izgovarjavo spremljajte z glasbilom.

MATEMATIKA

Delo v delovnem zvezku – Zbirka vaj stran 53.

Dopolnite številčnico; povežite pike; preštejete brikete in število napišete v okvirček; preštejete brikete, kosti, konzerve in klobase, njihovo število zapišete v preglednico in pobarvajte stolpčni diagram.

INTERESNA DEJAVNOST

Pošljite mi vašo sliko, kaj počnete zdaj doma in poleg slike dopišite, kaj bi sporočili svojim sošolcem in seveda tudi meni.

Jaz bom vse skupaj zbrala, uredila in vam vsem poslala.

Hvaležni medved se je zahvalil s hruškami, beli ptiček pa drugače. Beli ptiček, ki je obiskal otroke v pripovedki, pa sploh ni bil ptiček ...

Slovenska narodna

BELA KAČA S KRONICO

Bila je kmetica in je imela majhne otroke. Hodila je na polje delat, otroke pa je puščala doma ter jim v skledo dajala mleka, da medtem niso bili lačni. Vselej so vse pojedli, zato jih je mati hvalila, da so pridni.

Otroci pa so rekli:

“Saj ne jemo sami, k nam hodi tudi lep ptiček jest.”

Mati si je mislila, da prihaja kakšna mačka in je z otroki. Vendar se ji je čudno zdelo, da otroci pripovedujejo o lepem belem ptičku. Hotela se je prepričati, kaj je. Skrila se je tedaj v hišo in postavila otrokom mleko v veži kakor ponavadi ter čakala, kaj bo.

Kmalu se je privila izpod mize bela kača z lepo krono na glavi ter se zvila najmlajšemu v naročje. Mati je bila vsa trda od strahu. Otroci pa so božali in gladili lepega ptička. Ko se je kača najedla, je stresla lepo kronico z glave in se spet izgubila v luknjo.

Brž ko je kača izginila, je mati skočila v vežo in spravila otroke na varno; seveda ni pozabila pobrati tudi krone. Dala jo je v skrinjo, kjer so imeli prejo. Ded je pozimi prejo vil. Vso zimo je vil, pa je ni mogel poviti. Žena si je mislila:

“Kaj neki more to biti? Morda ima krona tako moč? Zato so dali krono proč in kmalu je bila preja povita. Nato so dali krono v žito. Merili in merili so žito, pa ni nikdar pošlo v njihovi kašči.

Tako so devali kronico tudi k drugim rečem in v kratkem času si je hiša tako opomogla, da je bila najpremožnejša v vasi.

Imeli so kronico tako dolgo, dokler je bil pri hiši tisti rod, ki je z belo kačo prijazno in lepo ravnal.

